

Список використаних джерел

1. Герасимчук В.Г. Стратегічне управління підприємством. Графічне моделювання. К.: КНЕУ, 2000. 360 с.

Ткаченко П.В.

*аспірант кафедри економіки і
менеджменту агробізнесу*

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ВИТРАТ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується переходом до так званої інноваційної економіки. Зважаючи на ці тенденції, підприємства агробізнесу вдаються до запроваджень інновацій з метою оптимізації своєї звичайної діяльності. Звідси випливає питання організації єдиної системи обліку, аналізу та контролю інноваційної діяльності в цілому, та її окремих елементів [1].

Підприємства агробізнесу мають складну розгалужену систему, особливо, якщо воно суміщає кілька видів діяльності. Нашою задачею є побудувати систему аналізу на підприємстві таким чином, щоб оперативна інформація надходила з кожної ланки підприємства швидко, а аналітичні розрахунки довести до повного автоматизму[2]. Сучасне програмне забезпечення дозволяє поєднувати у собі одразу облік, аналіз і контроль діяльності, проте актуальним залишається питання яким чином провести об'єктивний аналіз витрат на інноваційну діяльність.

Для того, щоб оцінити ефективність витрат на інноваційну продукцію, слід використовувати показник витрат на 1 грн. отриманого прибутку від інноваційної продукції. Формула матиме вигляд:

$$E_{\text{вїд}} = y. \quad (1)$$

Відповідно, що чим більше значення отриманого показника наближається до 0, тим ефективнішими можна вважати витрати на інноваційну діяльність.

Але постає питання як оцінити ефективність витрат на інновації, в екологічній та соціальній сфері. Звісно, що кожний випадок слід розглядати окремо, проте пропонуємо ряд формул для визначення ефективності витрат на інноваційну діяльність.

1. Оцінка ефективності витрат інноваційної діяльності для покращення стану навколишнього середовища:

$$E_{\text{вІД}} = \frac{\text{Сукупні витрати на розробку та впровадження інновації}}{\Delta \text{ Викиди до та після впровадження інновації}} \quad (2)$$

На нашу думку, якщо розробку з покращення стану навколишнього середовища вдалося монетизувати, тобто продати на інші підприємства, то витрати на її розробку та впровадження можна зменшити на прибуток від монетизації інновації, і тоді формула матиме вигляд:

$$E_{\text{вІД}} = \frac{(\text{Сукупні витрати на розробку та впровадження інновації} - \text{Прибуток від монетизації інновації})}{\Delta \text{ Викиди до та після впровадження інновації}} \quad (3)$$

Проте, ці формули актуальні для заходів покращення стану навколишнього середовища, за умови, якщо результатом розробки інновації не став об'єкт основних засобів. У випадку, коли витрати на розробку інновації капіталізувались і результатом їх став об'єкт основного засобу, яке підприємство взяло на баланс та щомісячно нараховує амортизаційні нарахування, формула матиме вигляд:

$$E_{\text{вІД}} = \frac{(\text{Первісна вартість новоствореного ОЗ} - \text{Накопичена амортизація новоствореного ОЗ})}{\Delta \text{ Викиди до та після впровадження інновації}} \quad (4)$$

На нашу думку, у випадку створення інноваційного основного засобу, показник ефективності потрібно розраховувати із періодичністю нарахування амортизації для того, щоб у динаміці відслідкувати яким чином стадія життєвого циклу основного засобу впливає на зміну викидів. Є ймовірність того, що ці дані можна співставити за періодами та спрогнозувати яку ефективність матиме основний засіб у майбутньому.

У знаменнику формули може бути будь-який кількісний показник, який характеризує ступінь впливу виробництва/підприємства на навколишнє середовище.

Ефективність інноваційних витрат на покращення стану ґрунту, підвищення урожайності, покращення характеристик порід тварин тощо, можна розрахувати за аналогічними формулами (2, 3). У випадку, коли справа стосується виробництва, а не лише екології, то витрати на інновації можливо розподілити пропорційно виробничих площ аграрного підприємства та віднести до фактичної собівартості отриманої продукції.

2. Оцінка ефективності витрат інноваційної діяльності на соціальні заходи.

Під соціальними заходами ми, перш за все, маємо на увазі заходи для покращення умов праці. І на нашу думку, у знаменнику формули ефективності витрат на інновації слід поставити показники, що характеризують зміну виробітку до та після впровадження інновацій.

$$E_{\text{вд}} = \frac{\text{Сукупні витрати на розробку та впровадження інновацій}}{\Delta \text{Виробітку до та після впровадження інновацій}} \quad (5)$$

На нашу думку, для оцінки ефективності витрат на інновації в соціальній сфері слід звертати увагу на періоди запровадження інновацій. Важливо, щоб у чисельнику дані «до запровадження інновацій» та «після запровадження інновацій» брались за однаковий період, щоб показник не надав нам помилкової зростання ефективності.

Отже, при аналізі ефективності витрат на інноваційну діяльність, перш за все необхідно звернути увагу на економічну сутність понесених витрат та до якого об'єкта вони відносяться, щоб аналітичні розрахунки, перш за все, мали цінність для прийняття управлінських рішень і несли економічний зміст. А, по-друге, показники повинні мати зіставний характер, для того, щоб прийняті управлінські рішення базувались на достовірній інформації.

Список використаних джерел

1. Кравченко М.О., Касяненко Ю.Ю. Аналіз передумов та перспектив інноваційного розвитку вітчизняних агропромислових підприємств/М.О. Кравченко, Ю.Ю. Касяненко // Економічна наука. – 2018. - №8. – С. 51 – 55
2. Зоргач А.М. Ефективність застосування інноваційних проектів в аграрних підприємствах [Електронний ресурс] / А.М. Зоргач. — Режим доступу: http://www.confcontact.com/2008dec/5_zorgach.php

Федоренко Т.О.

*аспірант кафедри економічної теорії
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ЦІННОСТІ В МОДЕЛІ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

Кожна історична епоха має свої цінності та провідні ідеї, що визначають напрями подальшого розвитку суспільства. У Середньовіччі на першому місці була релігія, в епоху Просвітництва – раціоналізм, у XIX-XX століттях – індустріалізація, сьогодні це – наука і технології. В попередні епохи найціннішими товарами були сіль, спеції, прянощі, шовк, а на сьогодні – це інформація і час.

Система цінностей суспільства є відображенням його культури, маркером рівня розвитку суспільства. У житті людини та соціуму роль цінностей надзвичайно велика – на основі цінностей формуються і визначаються мотивація індивіда, соціальна взаємодія, орієнтири поведінки, межі дозволеного, ідеали та цілі розвитку.